

Vergaderjaar 1992-1993

22 851

Aanpassing van een aantal wetten aan de Wet op de verbruiksbelasting op milieugrondslag (Aanpassingswet Wet verbruiksbelastingen op milieugrondslag)

Nr. 6 herdruk¹

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 30 november 1992

De leden van de PvdA-fractie vragen waarom de Staatssecretaris van Financiën als enige ondertekenaar optreedt. Het komt deze leden logischer voor als deze aanpassingswet dezelfde ondertekenaars zou hebben als de Wet op de verbruiksbelastingen op milieugrondslag (Kamerstukken II 1992/93, 22 849, nr. 2).

De reden voor de terughoudendheid bij het aantal ondertekenaars is dat de aanpassingswet uitsluitend een aantal technische aanpassingen in een vijftal wetten en een overgangsbepaling met betrekking tot de thans nog in de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne opgenomen bepalingen bevat.

Gelet op de vraag van deze leden naar de gebruikte aanhef in artikel I (de wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (WABM)) heb ik gemeend artikel I alsmede de considerans en artikel VI te kunnen wijzigen door deze te redigeren als betrekking hebbend op de Wet milieubeheer. Daarbij heeft een rol gespeeld zowel het feit dat de naamswijziging van de WABM in «Wet milieubeheer» inmiddels duidelijk kenbaar is geworden door plaatsing van de Wet milieubeheer in het Staatsblad van 27 oktober jl. (Stb. 1992, 551) als het feit dat de effectivering van deze naamswijziging zal plaatsvinden voordat het onderhavige wetsvoorstel tot wet zal zijn verheven. In de bij deze memorie gevoegde nota van wijziging is daarin voorzien. Daarbij is in de aanhef van artikel I afgezien van toevoeging van het door deze leden geciteerde zinsdeel «zoals deze komt te luiden indien ...», daar er geen onduidelijkheid kan zijn over de tekst van de wet waarin de bedoelde wijzigingen dient te worden aangebracht.

De leden hebben gelijk als ze erop wijzen dat Titel 7 van de WABM (Regulerende verbruiksbelastingen), inmiddels Titel 15.6 van de Wet milieubeheer, eveneens in artikel I vermeld moet worden in de opsomming van te vervallen bepalingen. In de reeds genoemde nota van wijziging wordt daarin ook voorzien.

Deze leden vragen voorts aandacht voor de vraag of de redactie van artikel II van de Wet van 24 juni 1992, Stb. 317, aanpassing behoeft nu de benaming van de op milieugrondslag geheven verbruiksbelasting van brandstoffen is gewijzigd in brandstoffenbelasting.

¹ Eerder abusievelijk gedrukt onder 21 851, nr. 6.

Naar mijn mening is dit niet nodig. Krachtens artikel 1 van het voorstel van wet op de verbruiksbelastingen op milieugrondslag wordt de brandstoffenbelasting wettelijk gedefinieerd als een verbruiksbelasting op brandstoffen; daardoor is de brandstoffenbelasting – voor zover van toepassing met het oog op genoemd artikel II – een verbruiksbelasting op zware stookolie respectievelijk op kolen. Ik mag hierbij ook verwijzen naar de terminologie in artikel 23 van het wetsvoorstel, waar wordt gesproken over «verbruiksbelasting op lichte olie». Dientengevolge kan er naar mijn mening geen misverstand over bestaan dat artikel II van de Wet van 24 juni 1992, Stb. 317, waar deze spreekt over teruggaaf van de verbruiksbelasting van zware stookolie en verbruiksbelasting van kolen, ook van toepassing is op de verbruiksbelastingen «nieuwe stijl».

De vraag van deze leden of deze wet niet tevens als invoeringswet zou kunnen dienen, beantwoord ik bevestigend. Mijn voorkeur gaat er echter naar uit de ingangsdatum van de Wet op de verbruiksbelastingen op milieugrondslag ook uit de wet zelve te laten blijken.

Ten slotte vragen de leden van de PvdA-fractie in welke wet een eventueel tijdelijk hoger tarief zou worden opgenomen ingeval de Wet verbruiksbelastingen op milieugrondslag eerst later dan per 1 januari 1993 in werking zou kunnen treden.

Het antwoord op de vraag meen ik achterwege te kunnen laten, nu er geen voornemen bestaat om tot tijdelijke hogere tarieven te besluiten als gevolg van de latere inwerkingtreding dan 1 januari 1993. Verwezen zij naar de memorie van antwoord inzake het wetsvoorstel verbruiksbelastingen op milieugrondslag (TK 1992/93, 22 849, nr. 3) waar in hoofdstuk 7, in antwoord op een vraag over art. 36 van dat wetsvoorstel, hierop wordt ingegaan.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort